

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/70/2022
Identifikačné číslo spisu:	5721010946
Dátum vydania rozhodnutia:	06.12.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:5721010946.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Jany Kostolanskej v trestnej veci obvineného F. D., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 6. decembra 2022 v Bratislave, o dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Martin z 12. októbra 2021, sp. zn. 1T/36/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku dovolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin (ďalej aj „okresný súd“) z 12. októbra 2021, sp. zn. 1T/36/2021, bola podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku schválená dohoda o vine a treste z 21. septembra 2021, sp. zn. 1 Pv 134/21/5506, uzatvorená medzi prokurátorkou Okresnej prokuratúry Martin a obvineným F. D., s úpravami dohodnutými na verejnom zasadnutí 12. októbra 2021, na základe ktorej bol obvinený F. D. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Za to mu okresný súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, trest zákazu činnosti - riadenia motorového vozidla na 4 roky a trest prepadnutia vecí, ktorý bol obvinenému uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 26. februára 2020, sp. zn. 3T/103/2019, právoplatný 13. marca 2020, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti citovanému rozsudku podala dovolanie ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj „ministerka spravodlivosti“) písomným podaním zo 6. mája 2022, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1

písm. i) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku ministerka spravodlivosti po vymenovaní trestov uložených obvinenému rozsudkami jednotlivých súdov Slovenskej republiky uviedla, že okresný súd nemal upustiť od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona, keďže skutky z rozsudku sp. zn. 1T/36/2021 neboli v súbehu so skutkami z iných rozsudkov. Poukázala pritom na to, že súbeh týchto skutkov bol prerušený trestným rozkazom Okresného súdu Martin z 12. októbra 2017, sp. zn. 13T/69/2017, doručeným 13. decembra 2017. Ministerka spravodlivosti je toho názoru, že tým, že okresný súd upustil od uloženia súhrnného trestu, neprimeraným spôsobom zlepšil postavenie obvineného, ktorému mohol uložiť trest odňatia slobody na tri až desať rokov, avšak neuložil mu žiadny (ďalší) trest. Týmto konaním okresného súdu došlo k porušeniu zákona v prospech obvineného, ktorý nebol za svoje skutky potrestaný. Navyše, skutky z tejto trestnej veci a z trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 3T/130/2019 boli vo vzájomnom vzťahu recidívy a nie súbehu.

Z týchto dôvodov ministerka spravodlivosti navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil, že podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom Okresného súdu Martin z 12. októbra 2021, sp. zn. 1T/36/2021, bol vo výroku o treste porušený zákon v ustanovení § 44 Trestného zákona v prospech obvineného F. D.. Ďalej navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok Okresného súdu Martin zrušil vo výroku o treste a zrušil tiež všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo jeho zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Martin prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu ministerky spravodlivosti sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin (ďalej len „prokurátorka“) písomným podaním z 3. júna 2022, v ktorom uviedla, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o schválení dohody o vine a treste a ktorý nadobudol právoplatnosť vyhlásením, môže podať dovolanie minister spravodlivosti iba z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) a § 371 ods. 2 Trestného poriadku. Vzhľadom na uvedené má prokurátorka za to, že dovolanie ministerky spravodlivosti v predmetnej veci nie je prípustné. Zároveň uviedla, že aj v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné, pri ukladaní trestu nedošlo k porušeniu § 44 Trestného zákona, pretože skutok bol spáchaný v súbehu s následnými skutkami, spáchanými 27. novembra 2017, 24. februára 2018, 6. februára 2018 a 30. júna 2018.

K dovolaniu ministerky spravodlivosti sa vyjadril aj obvinený F. D. prostredníctvom obhajcu JUDr. Branislava Bellana písomným podaním z 13. júla 2022, v ktorom totožne s vyjadrením prokurátorky poukázal na to, že dovolanie proti rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, možno podať len z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a nie z ministerkou spravodlivosti uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Obvinený taktiež uviedol, že skutky, zo spáchania ktorých bol v predmetnej veci uznaný za vinného, boli spáchané v súbehu, a teda aj trest mu bol uložený zákonným spôsobom, v súlade s § 44 Trestného zákona.

Na základe uvedeného obvinený F. D. navrhol dovolanie ministerky spravodlivosti zamietnuť z dôvodu nenaplnenia a nepreukázania dovolacích dôvodov uvedených v Trestnom poriadku.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 2. novembra 2022.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) najprv skúmal splnenie procesných podmienok viazucích sa na možnosť využitia inštitútu dovolania, pričom zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku). Súčasne však zistil, že dovolanie bolo podané oneskorene.

Podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Podľa § 370 ods. 2 Trestného poriadku ministromi spravodlivosti plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Podľa § 63 ods. 4 Trestného poriadku lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že rozsudok okresného súdu z 12. októbra 2021, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, bol doručený prokurátorovi 21. októbra 2021, obvinenému F. D. 22. októbra 2021 a jeho obhajcovi JUDr. Branislavovi Bellanovi 22. októbra 2021 (č. l. 616 spisu). Posledným dňom lehoty, ktorá začala plynúť najneskorším doručením, a to 22. októbra 2021, bol v zmysle § 63 ods. 4 Trestného poriadku 22. apríl 2022. S poukazom na to, že dovolanie ministerky spravodlivosti bolo podané až 6. mája 2022, bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej šesťmesačnej lehoty, teda oneskorene.

V tejto súvislosti sa žiada doplniť, že hoci v dovolaní ministerky spravodlivosti na str. 3 je uvedené, že lehota na podanie dovolania uplynie 10. mája 2022, ide o nesprávny výpočet, ktorý sa zrejme odvíjal od doručenia rozsudku okresného súdu druhému obvinenému v predmetnej veci, obvinenému S. G., ktorému bol rozsudok okresného súdu doručený 10. novembra 2021. V prípade, ak sa však podáva dovolanie len vo vzťahu k jednému z viacerých obvinených v spoločnej trestnej veci, je nevyhnutné pri výpočte lehoty na podanie dovolania vychádzať z doručení vzťahujúcich sa výlučne k tomuto obvinenému.

Aplikujúc uvedené na predmetnú trestnú vec možno uviesť, že v prípade podania dovolania ministerkou spravodlivosti v neprospech obvineného F. D. bolo pri výpočte lehoty na podanie dovolania potrebné vychádzať z doručenia napadnutého rozsudku prokurátorovi, obvinenému F. D. a jeho obhajcovi JUDr. Branislavovi Bellanovi. Extenzívny výklad § 370 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vo vzťahu k lehote na podanie dovolania, prezentovaný v podanom dovolaní ministerkou spravodlivosti, ktorý podľa ministerky spravodlivosti stanovenej lehoty na podanie dovolania zahŕňa aj doručenie rozsudku spoluobvinenému S. G. (vo vzťahu ku ktorému predmetné dovolanie nebolo podané), s poukazom na vyššie uvedené nie je správny.

Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané oneskorene.

Vychádzajúc z uvedeného najvyššiemu súdu neostávalo iné, než dovolanie ministerky spravodlivosti na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku ako oneskorene podané odmietnuť.

Nad rámec uvedeného je potrebné v zhode s vyjadreniami prokurátora a obvineného zdôrazniť i to, že aj v prípade, ak by dovolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku a príslušnej judikatúry (R 6/2017, uznesenie najvyššieho súdu zo 7. apríla 2020, sp. zn. 2 Tdo 20/2020) môže dovolanie proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, podať minister spravodlivosti iba z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku preto minister spravodlivosti v zmysle súčasnej právnej úpravy v dovolaní podanom proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, nemôže použiť. Aj v prípade včasne podaného dovolania by preto dovolanie ministerky spravodlivosti nebolo dôvodné.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.